

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۱۱/۲۹

سمسور ودان

زما «پروین»

مر بهی جاوون تو کہاں لوگ بهلا ہی دینگے
لفظ میرے، میرے ہونے کی گواہی دینگے

ژباړه:

که مړه هم شم کله به می خلک هېره کړي
زما لفظونه به زما د شتون شاهدي وايي

زه په نړيواله کچه څو ښځينه شاعرانو ته نه اندازه کېدونکی عقیدت لرم، چې یوه پکې اردو ژبې ځوانیمرگه شاعره پروین شاکر ده. هسې خو د درېو ژبو (پښتو، فارسي او اردو) پروین نومي شاعرانې (پروین ملال، پروین اعتصامي او پروین شاکر) راباندې گراني دي، مگر د اردو ژبې پروین کیسه او بی مثال ادب می تر بل هر چا زیات جذبوي؛ ځکه خو د مینې په شدیدو جذباتو کی کله ناکله ناڅاپي را نه وویل شي: (زما پروین!) نن ماخوستن می له کشرې خور سره بحث پرې کاوه، هغې ویل چې زه به په خپلې لومړۍ لور پروین نوم ېږدم. ما ویل دا حق خو هیڅکله نه درکوم! څه وخت وړاندې ملگري (صديق اورکزي) لکيلي و چې: جنت کې له پروین سره خوا په خوا ژوند غواړم. ما ویل: زما رقابت به در له غارې شي نو.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 8

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

پوهېرم دا خبرې به ځينو ملگرو ته ليوښتوب ښکاره شي، خو رښتيا خبره دا ده چې زه د پروين په هرې کړنې مړ شوی انسان يم! نه پوهېرم څه ډول مينه ورته ووايم، خو زه د پروين له اواز اورېدو، انځور ليدو او شعر لوستو وروسته زه نه پاتې کېږم، يو بل څوک را نه جوړ شي .

نن زما د همدې محبوبې شاعرې د زيرون ورځ ده؛ ومې غوښتل چې د څو بېلابېلو ليکنو نچور، تاثر، تبصرې او يادښتونه درسره شريک کړم. پيل به يې د پروين له پيدايښته وکړو.

زوکړه او زده کړې :

پروين شاکر د ۲۰مې پېړۍ په ۵۲م کال کې د نومبر په ۲۴مه کراچۍ ښار کې پيدا شوه؛ خو اصل وطن يې د هندوستان د بهار ايالت د درېنگه سيمې لهريا سرای سيمه وه .

نوموړې د سيد شاکر حسن لور وه، چې هغه خپله هم اديب و او له يوې لوستې کورنۍ سره يې تړاو درلود چې څو نور مشهور شاعران هم پکې و، په هغوی کې د بهار حسين آبادي نوم د يادولو وړ دی .

د پروين نيکه حسن عسکري ښه ادبي ذوق درلود، په کم عمر کې يې پروين ته د سترو ادبياتو اثار ولوستل او هغه يې له پخو شعرونو سره اشنا کړه. همدا لامل و چې د ژورې مطالعې عادي شوه او په ښوونځي کې يوه تکړه زده کوونکې ترې جوړه شوه .

نوموړې لومړۍ زده کړې د خپلې سيمې په رضيه او سر سيد ښوونځيو کې وکړې او لا به د پوهنتون محصله وه چې د اردو ادب په لويو لويو ناستو کې يې گډون پيل کړ او د ريډيو پاکستان علمي پروگرامونو ته هم ورغله .

پروين له کالج وروسته په انگرېزي ادبياتو او ژب پوهنه کې لوړې زده کړې وکړې، تر دې چې له جامعه کراچۍ څخه يې د ماسټرۍ سند واخيسته.

نوموړې د احمد نديم قاسمي تر سرپرستي لاندې د خپل پيغلوتوب ډېره برخه شاعري په (فنون) رسالې کې خپره کړه . پروين په لومړيو کې ښوونکې وه او وروسته يې دولتي وظيفې هم وکړې.

د ژوند حالات:

پروين په يو معتدل اقتصاد لرونکې کورنۍ کې پيدا شوې وه، خو هغې بيا هم ۹ کاله مسلسل تدريس وکړ او هيڅکله د نورو لاس ته کېناستلې پاتې نشوه. په ۱۹۸۶م کال کې يې د گمرکونو اړوند دولتي وظيفه پيل کړه او وروسته يې بيا به اسلام اباد کې د دويم سکرټريټ دنده هم واخيسته .

په ۱۹۹۱م کې يې د امريکا له هارورډ پوهنتون څخه په عامه ادارې ماسټري وکړه او په اسلام اباد کې د تل لپاره مېشته شوه.

پروين په ۱۹۷۶م کال د خپلې خاله له زوی (نصير علي) سره، چې پوځ کې ډاکټر و؛ واده وکړ .

په واده کې د پروين رضا شامله وه؛ خو دا واده د ځينو کورنيو ستونزو له امله ډېر و نه غځېده او په ۱۹۸۷م کال کې په طلاق تمام شو.

طلاق د پروين ژوند شديد متاثره کړ او د هغې شاعري ته يې د اوږدې تراژيدۍ يوه نوې درازه پرانيسته .

د پروين د شاعرۍ په اړه تاثرات:

پروين شاکر په ۱۵ کلنۍ کې شعر ليکل پيل کړل، چې د ژوند تر پايه يې ټوله شاعري د خپلو جذبو او احساساتو اظهار و .

دغه شاعري چې وروسته د درد کائينات ترې جوړ شول، انگليسي، جاپاني، عربي، سنسکريت، بلوچي، سنډهي او پښتو ژبو ته هم وژباړل شوه.

پروين د جديد دور په مخکښو شاعرانو کې د ځانگړي مقام څښتنه وه. د مشهور اديب (گوپي چند) په قول: د نوي رنگ شاعري پايه د پروين شاکر له لاسليکه پرته نيمگړې ده.

د پروين استاذ او مرېبې (احمد نديم قاسمي) به ويل چې: د پروين شاعري د غالب د بيت (پهونکا به کس نه گوش محبت ميں اے خدا - افسون انتظار تمنا کيں جسے) ښه عکاسي ده.

ده به ويل: د هيلې کولو؛ يعنې منتظر اوسېدو همدې طلسم له هومره تر غالبه ټولې لورې، ريښتوني او کره شاعرۍ ته په انساني زړه کې درزېدل ور وښودل او پروين شاکر په همدې طلسماتي انداز د اردو شاعري د حقيقي جذباتو په رنگينو بارانونو ومينځله!

پروين په شعر کې د ښځو جذباتي او نفسياتي مسايلو ته له يو نوي اړخه وکتل. د هغې لهجه نهايت زياته بې باکه، جراتمنده او د جبر و تشدد خلاف وه .

دې په خپلو احساساتو د شرم او حيا پرده نه خپروله او شعر يې بيخي ځانگړی و، چې نه ترې د يوې رومانوي معشوقې د خيالاتو بوی راځي او نه هم له اه و فغانه ډکه روايتي عشقيه شاعري ده. د نوموړې شعر د نارينه و په اړه د ښځو د احساساتو بيان دی، چې د وصل او هجر کشمکش بيانوي، خو نه پکې هجر مکمل دی او نه وصل .

پروين په خپل دور کې د کشور ناهيد، پروين فنا سيد او فهميده رياض شعرونه خوښول .

لومړی شعري ټولګه (خوشبو) یې د یوې پېغلې نجلۍ د شوخو و شنګو جذباتو ترجماني ده، خو وروستی شاعري یې د بیا بودی ټال په څېر له بیلابیلو رنگونو ډکه ده؛ ځکه د خوشبو ټولګې نشرولو پر مهال پروین ۲۴ کلنه بڼکلي پېغله وه او د طلاق په څېر تریخ غروپ یې له ستوني بسکته شوی نه و.

د ژوند سختی، د مور احساسات، له خاوندو ناخوښي، بیلتون او د یوې کاریګرې میرمنې ستونزې د پروین شاکر په وروستی شاعری کې ځانګړي موضوعات وو .

مشهوره شاعره او د پروین د ماشومتوب ملګرې (شاهده حسن) وايي: پروین فطرتاً علم ته مایله نجلۍ وه، چې په خپلې ټولې شاعری کې یې له پوره شدت او جدیت سره رښتیا ولیکل او له پېغلتوبه تر بڼځه توبه پورې یې د یوې بڼځینه اصلي جذبات نړۍ ته ورسول .
د شخصیت په اړه حیرانونکې خبرې:

پروین د یو نرم او سخي زړه څښتنه، ډېره هڅانده او د ناګراره طبیعت څښتنه وه .
یوه حیرانونکې چې بڼایي ډیر لوستونکي ترې خبر نه وي، دا ده چې کله به پروین په کوم محفل کې کېناسته یا به کور ته ننوتله، نو خپلې/ سیندلې به یې وویستې او لوڅې پښې به ګرځېده .

ان تر دې چې ډیر کله به یې موټر هم لوڅې پښې چلاوه .

د پروین لومړی تخلص مینا وه او لومړی شعر یې په جنگ اخبار کې نشر شوی و.

د پروین شاعري د منفردې لهجې او فکر له مله ځانګړې وه او هغه یې په کم وخت کې دومره مشهوره کړه، چې یو وخت یې د ماسټرې په ازموینه کې د خپل شعر اړوند سوال ولیده.

نوموړې له خپلې خور (نسرین) کشره او بڼوونکې کې دوه کاله شاته وه؛ خو وروسته یې دوه ځاه د سويې امتحان ورکړ او د هغې ټولګیواله شوه.

کله چې په کم عمر کې پروین بیخي ډېره مشهوره شوه، نو ځینو کسانو هڅه وکړه د هغې او بڼوونکې (قاسمي صیب) ترمنځ درزونه واچوي؛ ځکه خو به یې ویل چې د منصور په جامه کې خدای غږیږي .

هماغه و چې پروین د نیردې خپلوانو په مشوره له قاسمي صیب سره لیدل کم کړل.

قاسمي صیب څه وخت وروسته د (زما لورې پروین) په نوم یوه مضمون کې پروین څخه په دې الفاظو کې ګیله وکړه: (خفه يم چې په وروستيو ورځو کې د پروین د غم سبب شوم. زما لورې! د سیمینار لپاره مې هر څوک خبرولی شي، خو ستا خبره جلا ده. ته ما ته د منصور حلاج په څېر یې، هغه که هر څومره پرډیو وویشته فکر یې خراب نشو، مګر خپلوانو چې یوه تیره هم ور گزار کړه له غمه جنون ته رسېده.)

د پروین شاکر خودکلامي

د پروین شاکر زوی (مراد) وايي چې مورجانې به ډیر کله د قدم وهلو او تنها ناستې پرمهال خپله شاعري ځان سره ویله.

هغې د قدم وهلو عادت او د سیاحت ځانګړی شوق درلود .

له ډوډۍ خوړلو وروسته به ځان سره غږېدله، چې بڼایي خپل شعرونه یې ویل؛ مګر ما ته د هغې خودکلامي بڼکار ډېه. له وفات وروسته یې د ژوندلیک دوه نیمګړې کتابچې هم راپاتې شوي او ځینې ناچاپ شعرونه هم وو، چې بیا مو نشر کړل. هغو شعرونو ته له وړاندې لا مورجانې د (کف آئینه) نوم ټاکلی و.

له ثروت حسین سره مینه

د پروین شاکر او ثروت حسین مینه یوه اوږده موده په ادبي حلقو کې د بحث ګرمه موضوع وه. ځینې خلک فکر کوي چې پروین له ثروت سره بې وفايي وکړه، چې دې ناکردې د ثروت په شخصیت منفي اغېز وکړ او هغه په ۱۹۹۳م کال کې د ریل ګاډي مخې ته درېدللو سره د ځان وژنې هڅه وکړه، خو کامیاب نشو، مګر پوره درې کاله وروسته چې د پروین د مړینې هم دوه کاله پوره شوي و؛ ثروت بیا هڅه وکړه او دا ځل کامیاب شو چې ځان ووژني . تر اوسه د پروین او ثروت د مینې په اړه ډیر معلومات نه پیدا کېږي او ځینې خو ان دا هم وايي چې ثروت حسین د یو ملګرې په فراق کې ځان وژنه وکړه.

له ایرانی فروغ فرخزاد سره ورته والی:

د پروین شاکر له مړینې وروسته په ادبي مجلسونو کې یو نوی بحث پیدا شو او دا بحث له فارسي ژبې شاعري (فروغ فرخزاد) سره د پروین په ورته والی و.

پروین چې په ژوندانه یې فروغ ته یو شعر نذر کړی و، له فروغ سره ګڼ تصادفي ممانتونه لري.

لومړی دا چې دواړو شاعرانو په نیردې خپلوانو کې واده کړی و.

دواړه له یوې مودې وروسته طلاق شوي، چې لاملونه یې هم کورنۍ ستونزې او تاوتریخوالی و.

دواړو له طلاق وروسته بل واده ونکړ او ټول ژوند یې ادبیاتو ته ورکړ .

دواړو یو یو زوی درلود، چې د ځوانیمرګي له امله یې د هغوی ځوانی و نه لیدله.

دواړه پنځه پنځه شعري ټولګې لري، چې د پروین ټولګې د (خوشبو، صد برگ، خود کلامی، انکار او کف آئینه) په نوم او د فروغ بیا (اسیر، دیوار، عصیان، تولد دیگر او ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد) نومېږي.

دواړو له واده وړاندې خپلې لومړۍ ټولګې چاپ کړې. دواړو په شعر کې بنځینه احساسات په جرات او زړورتیا سره بیان کړل. د دواړو افکار باغي او له ټولني ډیر بدل وو. د دواړو لومړۍ شعري ټولګې له بنځینه گرمو عواطفو، جذبو او احساساتو ډکې دي او وروستی یې د بنځینه ټولنیزو ستونزو په اړه دي. دواړو په ځان اتکا کوله، وظیفې یې وکړې او مشاعرو ته تللي؛ خو د کورنیو یې دا چارې نه خوښېدې. دواړه نسبتاً همعصره شاعرانې وې او د ښکلو الفاظو ترڅنګ یې د ښایسته څېرو له امله هم ډېر مینه وال لرل. دواړو د یو ناکام عشق مینه وځکله. او بالاخره دواړه په ترافیکي حادثو کې مړې شوي، چې بیا د خپلو هېوادونو په پلازمینو کې خاورو ته وسپارل شوي. د ترافیکي پیښو پرمهال دواړو خپله موټروانې کوله. دوی دواړه په داسې وخت کې خاورو ته وسپارل شوي چې هوا یخه وه. د فروغ په قبر واوره او د پروین په قبر باران ورپده. لاندې د فروغ فرخزاد لپاره د پروین شاکر له لوري لیکل شوی شعر لوستلی شئ:

«مصاحب شاه سے کہو کہ
فقیہ اعظم بھی آج تصدیق کر گئے ہیں
کہ فصل پھر سے گناہ گاروں کی پک گئی ہے
حضور کی جنبش نظر کے
تمام جلاد منتظر ہیں
کہ کون سی حد جناب جاری کریں
تو تعمیل بندگی ہو
کہاں پہ سر اور کہاں پہ دستار اتارنا احسن العمل ہے
کہاں پہ ہاتھوں کہاں زبانوں کو قطع کیجئے
کہاں پہ دروازہ رزق کا بند کرنا ہوگا
کہاں پہ آسائشوں کی بھوکوں کو مار دیجے
کہاں بٹے گی لعان کی چھوٹ
اور کہاں پر
رجم کے احکام جاری ہوں گے
کہاں پہ نو سالہ بچیاں چہل سالہ مردوں کے ساتھ
سنگین میں پرونے کا حکم ہوگا
کہاں پہ اقبالی ملزموں کو
کسی طرح شک کا فائدہ ہو
کہاں پہ معصوم دار پر کھینچنا پڑے گا
حضور احکام جو بھی جاری کریں گے
فقط التجا یہ ہوگی
کہ اپنے ارشاد عالیہ کو
زبانی رکھیں
وگرنہ
قانونی الجھنیں ہیں!»

تخلیقات:

پروین شاکر تر ډیره په دوو مشهور ژانرونو (غزل او ازاد نظم) کې د دوو مهمو مضامینو (مینی او ښځې) اړوند شاعري وکړه. خپله لومړۍ شعري ټولګه یې په ۱۹۷۶م کال کې د خوشبو په نوم نشر کړه چې له امله یې هغه د (خوشبو شاعري) په نوم مشهوره شوه او آدم جي جایزه یې هم پرې واخیسته. دوهم اثر یې په ۱۹۸۰م کال کې د صد برگ، دریم په ۱۹۹۰م کې د خودکلامی، څلورم هم په ۱۹۹۰م کې د انکار او پنځم کتاب ۱۹۹۴م کې د کف آئینه په نوم نشر شو. په ۱۹۹۴م کال کې د پروین شاکر تر مړینې وروسته د هغې ټول کلیات د (ماه تمام) په نوم چاپ او نشر شو. د پروین دوو ټولګو د علامه اقبال او فیض احمد فیض ادبي جایزې هم گټلې دي. په شعرونو کې نوي ترکیبونه:

د پانې شمیره: له 4 تر 8

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ

دا چي پروين شاکر په ادبياتو او ژب پوهني کي خورا ازاد لاس درلود، نو اردو شاعري ته يي ځيني نوي ترکيبونه هم ورکړل. په دغو ترکيبونو کي سوچه اردو، فارسي اردو او سوچه هندي ترکيبونه هم شته، چي د هغي په زياتي پوهي، ژورې مطالعي او لوړ تخيل دلالت کوي .

«شيشه رُو، بنفشي باته، دريجه گل، موج گل، سايه گل، پايه گل، چشم گل، قامت شعر، سرو بدن، قريه جان، خانه بجان، شجر جان، حجله جان، نقد جان، جان گزارنا، رخس جان، پيش جان، عرصه جان، آتش جان، کلبه جان، طائر جان، شيشه جان، خيمه جان، تپه خانه جان، تپه خانه جان، عکس خوشبو، حرف ساده، موج هوا، ذپن نگاه، دست صبا، پهاژ دن، اجاژ رات، زبان رنگ، لمس مرگ، گلابي دھوپ، سانپ راتين، آلوبی لمحے، قباے خاک، دل زده، پھول بدن، شھر ناسپاس، اُجلی خوابش، سحاب لهجه، خزاں زاد، نايافت شھريت، خواب آسا سکوت، بے چهره وجود، قرطاس بدن، هوابرد هوجانا، شبنم بدست، شب گزيده، خوش بدن، درکم باز، زرداني هوني رُت، شھر سخن فروشگان، مادرزاد منافق، شھر صدائينه، شبنم رنگ پيشاني، گلابي لذت، لمس گريزان، نرم فامي، لاله فامي، سبک نام، چھاؤں اگانا، موسم بے اختياري، چهره اگانا، دست بسته شھر، بے فيض بدن، بهوکی آنکھ، جلتا فقره، شب زاد، موج خواب، سہم ناکی، عنكبوتی ہنر، کوفه عشق، سورج خور، شاخ گريه، خواب يکتائي، لمحہ جمال، حرف اندمال، ناخن وصال، گونگے سنائے، خوش چشم، دل شب زاد، تپي زاد، جمشيد گلابي، خنجر گل فام، شھر رسن بسته، کلاه زخم زده، سفاک لمحے، نشاط حسن بازی، کناره روح، شهادت گہم وفا، حرف سيز، صاعقه مزاج، بدن گير غرابٹ، ستاره ساز باته، زمزمه آثار، هوانزاد، کف گلاب، آئينه نژاد، فصیل شوق، آئينے کی آنکھ، ديده بے خواب، اصل شناس، افراط خوابش، تفریط وقت، دريم خودداری، دينار عزت نفس، منسوخ شده قدرين، آداب مسافرداری، صليب خون آشام، صيغہ عقد، هومزاج، ستاره سوار، قيمت شگفت، نيم بيدار منظر، بيضوی موڑ، شاخ بدن، خوش لمس هوا، زندگي کمانا، تير شناسائي، سنسان زندگي، نجوم ہم خوابگان، بنجر ذبنوں ميں پھول اگانا، ناخن ملال، تپه خانه غم، ديوار خوابش، بدن کے موسم، ذپن افگن مسئلہ، فصیل جسم، آوارگان شب، طائر اميد، آسمان جناب، سوچ سے خوشبو بنانا، پرقانی سوچ، گرگ زاد غم خواری، دل کی ابروريزی، ہم تن چشم، بساط زيست، زمين زاد، نشتر بدست شھر، فرش فلک، عهد مہربان، دہليز سماعت، فضاے حرف و صوت، توازن گر طبيعت، خانه آئينه سامان، گلابي خوشبو، حدبصارت، جنت خاشاک نهاد، عظمت يک لحظہ، وقت کی ہم گامي، نصاب تملق، کوے جفا، عذاب دربدی، سفيدپوشي ديوارودر، خرقة غم، پوشش رسوائي، چادر دل داری، حصار دعا، جگنوسی زمين، کف آسمان، قباے شجر، ديار عزال چشمان، شب پيماني، موسم بے چہرگی، آئينه بردوش، عکس بے منظر، پرنه خوش خير، مدارات الم، سبزه بيگانہ، ريشميين فرصت، شعلہ رُو، فرش خوابي، هواے شھر ستم، قباے سخن، مجاورين ادب، طائر خون بسته، بوسيدہ بيوي، جہنمي درجہ حرارت، محبت کی کلينکل موت، نوخيز خوشبو، منصب دلبري، نرم روشني، وعده گہم ہستي، صبح چہر، آواز کاچہرہ چھونا، جنوں خيز خوشبو، موسم عنبرفشاں، ديوتا، مڈھر، سنگيت، سمے، سنسار، پريم، روپ، من موين، سکھي، سُر، آنگ، رُت، سنگم، ديس، بِن، جنم، سنديس، ساگر، آدرش، گمبھير، راج کماري، بهور، سنگ، ساجن، گوري، مڪھ، نين، مُسکانا، سہاگن، سندرنا، جگ، پرويا، پجاري، سادھو، منتر، بن باس لينا، ريكھا، وير، مہكار، سيندور، كجرا، پردے، چنا، داسي، درشن، امرت، شرير، كومل سر، پوتر، چرن، بهون، بهيتر، سنجوك، پتي، آكاش، چندرما، آتما، چھايا، راجا، بدھائي، جل، بنتي، سينتتا، سانجھ سوپرے، سميندھ، سامان، راج رتھ، آرتي اتارنا، آرھت، آشا، پُرش، بھاگ، اپمان، بلیدان، سمپورن، شبد، ادھيکار، دان کرنا، ديوالي، مندر، گنگا، کرشن، گھنشيام او...» هغه ترکيبي لغتونه او الفاظ دی، چي د پروين شاعري يي لا بنکلي کړي ده.

د شعر بېلگه :

د پروين په شعرونو کي انتخاب کول سخت وي؛ مگر لاندې به يي يو مشهور غزل چي د خپل مئين فراق کي يي ليکلي؛ را واخلو:

کو به کو پھيل گئی بات شناسائي کي
اس نے خوشبو کی طرح میری پذیرائي کي
کيسے کہہ دوں کہ مجھے چھوڑ ديا ہے اس نے
بات تو سچ ہے مگر بات ہے رسوائي کي
وہ کہیں بھی گیا لوٹا تو میرے پاس آيا
بس یہی بات ہے اچھی میرے ہر جائي کي
تیرا پھلو ترے دل کی طرح آباد رہے
تجھ پر گزرے نہ قيامت شب تنہائي کي
اس نے جلتی ہوئی پيشاني پہ جب ہاتھ رکھا
روح تک آگئی تاثير مسيحاتي کي
اب بھی برسات کی راتوں ميں بدن ٹوٹتا ہے
جاگ اٹھتی ہیں عجب خوابشیں انگرثائي کي

د پروین خُینی بیتونه له ازادې ژباړې سره :
کیسی کہہ دو کہ مجھے چوڑ دیا ہے اس نے
بات تو سچ ہے مگر بات ہے رسوائی کی
ژباړه:

ځنگه یی ووايم چي هغه پرېښودم
خبره ريښتېا ده، خو د رسوايي ده
۲

تلاش کر میری کمی کو اپنی دل میں
درد هو تو سمجھ لینا، رشتہ اب بھی باقی ہی
ژباړه:

زما کمی په خپل زړه کي وگوره
که درد و پوی شه لا رشتہ باقی ده
۳

میں سچ کہوں گی مگر پھر بھی ہار جاؤں گی
وہ جھوٹ بولے گا اور لاجواب کر دے گا
ژباړه:

زه به رښتيا وایم خو بیا به یی هم وبایلم
هغه به دروغ وایي او ما به یی خوابه کړي
۴

اس شرط پہ کھیلوں گی پیا پیار کی بازی
جیتوں تو تجھے پاؤں ہاروں تو پیا تیری
ژباړه:

په دې شرط به د مینه لوبه کوم محبوبه
که یی گټم ته زما، که یی بایلم نو زه ستا
۵

وہ تو خوشبو ہے ہواؤں میں بکھر جائے گا
مسئلہ پھول کا ہے پھول کدھر جائے گا
ژباړه:

هغه خوشبو ده په هوا کي به خیره شي
مسئلہ د گل ده، گل به چیرته لار شي؟
۶

اتنے گھنے بادل کے پیچھے
کتنا تنہا ہوگا چاند
ژباړه:

د دومره گڼو وریخو شاتہ
څومره تنہا به وي سپورمی
۷

کچھ تو ہوا بھی سرد تھی کچھ تھا ترا خیال بھی
دل کو خوشی کے ساتھ ساتھ ہوتا رہا ملال بھی
ژباړه:

یوہ څہ هوا یخه وه، یو څہ ستا خیال هم و
زړه به د خوبني ترڅنگ غمجن هم شو
۸

چلنے کا حوصلہ نہیں رکنا محال کر دیا
عشق کے اس سفر نے تو مجھ کو نڈھال کر دیا
ژباړه:

د تلو حوصلہ نشته، در بدل یی ناممکن کرل
د مینې دې سفر خو زه مرژواندي کرمه
۹

کچھ تو ترے موسم ہی مجھے راس کم آئے
اور کچھ مری مٹی میں بغاوت بھی بہت تھی
ژباړه:

یو څه خو ستا موسم زما په نصیب نشو
او یو څه زما خاوره کی بغاوت زیات و
۱۰

اب تو اس راه سے وہ شخص گزرتا بھی نہیں
اب کس امید پہ دروازے سے جھانکے کوئی
ژباړه:

اوس خو په دې لاره هغه کس هم نه تیریري
اوس نو په کوم امید له دروازي بهر وگوري څوک
مړينه :

پروین شاکر لا ۴۲ کلنه وه چې د ۱۹۹۴م کال د دسمبر په ۲۶می نېټې اسلام اباد کې د یوې ترافیکی حادثې بنسکار شوه. تر روغتونہ پورې د پروین په رگونو کې ساه چلېدلہ، خو هلته یې نور ژوند سره مقابلہ ونشوہ کړای. د پېښې عینې شاهدان وایې چې پروین خپل دفتر ته په موټر کې روانہ وه، د سرک له غاړې بل سرک ته تاوېده چې مخامخ تېز سرعتہ بس راغی او د هغې موټر سره وجنگېده . د نوموړې جنازې ته د وخت ټول مشهور شاعران راغلل او وروستہ په ډېرو مراسمو کې د اسلام مرکزي هدیرې کې خښہ شوه.

له پروین څخه یوازې یو زوی (مرادعلي) پاتې دی .
د هغې د قبر په شناخته لاندې بیتونه کښل شوي دي:

یا رب مرے سکوت کو نغمہ سرائی دے
زخم ہنر کو حوصلہ لب کشائی دے

شہر سخن سے روح کو وہ آشنائی دے
آنکھیں بھی بند رکھوں تو رستا سجھائی دے
په اسلام اباد کی جنازہ د خښولو پرېکړه:

پروین شاکر د ژوند په وروستيو کې اسلام اباد کې اوسېده، ځکه هلته یې دولتي وظیفه لرله او د هماغه ځای په سترو ادبي مجلسونو کې به کوربڼه وه .

له مړینې وروستہ یې ځینو خلکو ویل چې باید کراچي ته یوړل شي، خو ملگرو او خپلوانو یې پرېکړه وکړه چې اسلام اباد کې خښہ شي؛ ځکه هغې له اسلام اباد سره ځانگړې مینه لرله او ډیر ملگري یې هم هلته و. د پروین په جنازہ کې د هرې طبقې خلک شامل و. د وخت سترو شاعرانو، شتمنو، سیاستوالو، د دفترونو همکارانو، خپلوانو او شاگردانو یې د جنازې لمونځ پرې وکړ.

په همدې ورځ باندې د هغې پخوانی خاوند هم راغی او جنازہ یې وکړه.

له یوې سترې جنازې وروستہ پروین د اسلام اباد په ایچ ایټ هدیره کې خاورو ته وسپارل شوه، چې دا دی له کلونو تېریدو وروستہ هم د شعر مینه وال دعا او سلام ته ورځي!

د پروین ارواح ته نذر:

د پروین شاکر په ناڅاپي مړینې ټولو ادبي حلقو کې د غم یو نه زغمېدونکی څپي حرکت وکړ. سترو سترو ادیبانو د هغې دردېدلي ارواه ته تسلیت وړاندې کړ او هغه یې د اردو ادب لپاره ستره ضایع وبلله. مشهور شاعر سردار جعفرې په یوې ساندې کې د پروین په اړه ولیکل :

وه ودیا پتی کی شاعری کی معصوم، حسین و شوخ رادها

وه فیض و فراق سے زیادہ تقدیس بدن کی رازداں تھی

گلزار بدن کی تہنیت میں گلنار لبوں سے گلشن تھی

لفظوں کی ہتھیلیاں حنائی تشبیہوں کی انگلیاں گلابی

سرسبز خیال کا گلستاں، مہم سے کچھ آنسوؤں کے چشمے

اور درد کے بادلوں سے چھن کر، نغموں کی پھوار پڑ رہی تھی

د پروین د زوی یادونہ:

سید مرادعلي چې د پروین شاکر یوازینی زوی دی؛ د هغې د مړینې پر مهال ۱۵ کلن هلک و. نوموړی چې د سترو شاعرانو تر شفقت او مینې لاندې را ستر شو؛ د خپلې مور په اړه وایي: « مور مي هر وخت یادیري؛ خو کله چې کومه خوبني یا د اخترونو ورځي وي، نو کمی یې زیات محسوسوم.

زه د هغې یوازینی خوښی وم، هغه به که هر څومره هم مصروفه وه، درې وخته ږوږی یې کور کې خورله. د دسترخوان په سر به یې د ټولې ورځې پوښتنې را نه وکړې: په بنوونځي کې دې ورځ څنگه تېره شوه؟ درسونه ښه روان دي؟ له ملگرو سره دې وخت ښه تیرېږي؟ او...

که څه هم زه کوچنی وم خو یو نیم وخت به یې سیاسي خبرې هم راسره کولې، چې ډیر پرې نه پوهېدم .
زه د خوراک په معامله کې ډیر نخره باز وم؛ خو مور به زما د خوښې خوراگونه تیارول، د هغې د لاس (مترپلاو او ماهي پخول) مې ډیر خوښېدل.

د خپلې مور د مړینې په اړه مراد وویل چې: «باران و، مور مې د عادت له مخې دفتر ته روانه وه، تقریباً نهه نیمې بجې وې، چې زنگ راغی او راته وویل شول: مور دې حادثه کړې، روغتون ته راشه!
ما د خپلې مور نیردې ملگري (پروین قادر آغا) ته زنگ وواژه او هغه هم روغتون ته راغی .
هغه ورځ د زیات باران له امله ترافیکي اشارو کار نه کاوه، چې له امله یې بس موټر زما د مور له موټر سره وجنگېده .

روغتون ته تر رسېدو وروسته راته وویل شول، چې: مور دې روغتونه پورې لا ژوندی وه، خو بیا مړه شوه.»
مراد زیاتوي چې: «مور مې یو مفکره ښه وه، تل به یې راته ویل چې مراده! کمپیوټر زده کړه، راتلونکي نړۍ به په همدې لوري کې! د هغې دا خبره رښتیا شوه. ما هم کمپیوټر ساینس ولوست او اوس د یو سافټویر انجنیر په توګه له TESLA شرکت سره کار کوم. که هغه ژوندی وای، نو حتماً به زما په کامیابي خوشحالیږده.

زما مور ډیره هڅانده ښځه وه؛ یو ځل مې ترې وپوښتل، چې: مورې ته ولې وظیفه کوي؟ ځواب یې راکړ: زه دولتي وظیفې ته اړتیا نه لرم؛ له کتابونو لاسته راټلونکې پیسې مې بس دي؛ خو ځکه ډیر کار کوم چې ته زیات تعلیم وکړي او یو ښه انسان شي، نو خواري وکړه چې یو څه در نه جوړ شي.»

مور جانې به د دفتر په کارونو او ادبي مجلسونو کې ډېره بوخته وه او چې له دې مشغولاو به را اوزگار شوه؛ نو پاتې وخت یې ما ته راکاوه، چې د هماغه وخت ځینې یادونه مې د ژوند ټوله خزانه ده.

کله چې مور د لوړو زده کړو لپاره امریکا ته لاړه، زه هم ورسره وم، زما عمر ډیر کم و او د کارتون لیدلو هیله راسره پیدا شوه، مور ته مې وویل، خو هغه ډیره مصروفه وه .

بیا څو ورځې وروسته یې د رخصتې په ورځ راته وویل چې راځه نن ډزني لینډ ته لاړ شو او کارتون وگورو .
همدې خبرې یې زه یې حده زیات خوشحاله کړم، ځکه ما فکر نه کاوه چې هغې ته به مې فرمایش یاد وي.

مور مې د زړه کړو په برخه کې ډیره جدي وه، یو ځل چې زما نومرې کمی راغلي، نو د ټولو ملگرو په مخکې راته غوسه شوه

مرادعلي د پروین وفادارو ملگرو را لوی کړی

مرادعلي وايي چې د مور له وفات وروسته سخت تنها شوم؛ ځکه کومه خور یا ورور مې نه درلود او پلار خو لا له وړاندې پرېښی وم .

بیا زما انې او خاله اسلام اباد ته راغلل؛ خو زما په پالنه کې د مور د وفادارو دوستانو لوی لاس دی.

پروین قادر آغا چې د پروین شاکر نیردې ملگري وه، تر وروستي حده د مراد په روزنه کې هڅې وکړې.

مراد وايي، چې: پروین قادر آغا به د مور په څېر مینه راکوله، چې له امله یې د هغې او نورو دوستانو کورنۍ زما کورنۍ شوه او اولادونه یې زما خپلوان.

وروسته د مور ملگرو د (پروین شاکر) په نوم خبریه ټولنه جوړه کړه چې لومړیو کې یې زما د روزنې، زده کړو او اوسېدو خرچه اوچتوله او وروسته چې زه را لوی شوم، نو د راجمع کېدونکو پیسو په مرسته یې بار بار د مورجانې شاعري چاپوله.

زما لوني پوښتي چې نیا جانې څنگه ښکارېده؟

مراد په ژوند کې د خپلې مور نوم شاملولو په خاطر مشرې لور باندي شانزې پروین نوم ایښی دی .

هغه وايي چې: دواړه لوني (شانزې پروین او آریه) ډیر کله په کور کې د مور جانې له انځورونو، جایزو او کتابونو لیدلو وروسته را نه وپوښتي چې: نیاجانه څنگه ښکارېده؟

نو زه یې ځوابه شم او ډیر ارمان راشي چې کاش نن مورجانې ژوندی وای.